

Po krščanskem svetu

Rdeči tisk — vir zlega

Papež Pij XI. je v svoji znani okrožnici proti komunizmu imenoval komunizem nekaj bistveno slabega. Če se to, kar je po svojem bistvu slabo, vendar širi po svetu, je treba vprašati po razlogih tega širjenja. To vprašanje je bilo treba postaviti posebej za špansko ljudstvo, ki je znano po svoji globoki katoliški religioznosti. Kako je bilo mogoče, da se je komunizem med tem ljudstvom tako razširil, da ga ni bilo mogoče drugače izgnati kot z ognjem in mečem? To vprašanje je dopisnik londonskega katoliškega lista »The Tablet« postavil najkompetentnejšemu činitelju sodobne Španije generalu Francu. Osvoboditelj Španije izpod boljševiškega jarma je odgovoril: »To vprašanje smo zastavili vsakemu komunistu, ki je bil po vestni in nepristranski sodni preiskavi obsojen na smrt. Iz odgovorov se vidi, da 99% od teh ni prejelo bacila brezbožnega komunizma iz knjig ali učenih razprav, marveč, da jih je okužil rdeči tisk.«

Sestavno zastrupljanje španskega ljudstva in osobito mladine je general Franco tako-le opisal: »Leta in leta so rdeči časopisi zlohotno pisali o naših duhovnikih in redovnicah, norčevali so se iz naše krščanske vere in proglašali vsako versko čustvo in vero v Boga za smešno norost. Ti rdeči dnevniki so polagoma uničili vero naše napredne mladine. Obljubljali so jim bogastvo, zemljo in imetje in so vcepili vanje mržnjo proti vsem tistim, ki razpola-

gajo s svojo imovino. Cerkev so označili za braniteljico tega sistema zasebne lastnine in tako kot sovražnico, kot zapreko na poti praznim sanjam o kolektivu (skupnosti) — kot zapreko, ki jo je treba odstraniti. Za ideal so vsi listi postavili sovjetsko Rusijo. Rusija — to je ideal, raj malega človeka. Vedno se citirajo Lenineve besede, po katerih bi Španija morala biti druga dežela v Evropi, v kateri naj bi zmaga sovjetska vlada. Napadali so ustanovo družine, v zaščito pa so vzeli svobodno ljubezen. Tako je rdeči tisk raznašal klice, ki so prinesle tisto mržnjo, ki se je obrnila proti cerkvam, samostanom in bolnišnicam, duhovnikom in redovnicam ter proti zavednim laikom, ki se niso hoteli odreči krščanski veri in Bogu.«

To svoje zastrupljevalno delo po listih, časnikih, malih knjižicah in letakih je komunizem vršil ne samo v Španiji, marveč ga vrši tudi drugod, vrši ga tudi pri nas. Zato pa pozor na plačane agente boljševizma! Obvarujmo pred rdečim strupom zlasti mladino! V to svrhu jo moramo obvarovati pred vsem, kar v njej ustvarja pripravljenost za komunistične ideje, in to je v prvi vrsti lažno svobodomiselnost, ki razširja po svojih listih in organizacijah versko mlačnost in od Boga, vere in Cerkev neodvisno moralo. Mladina družin, ki v njih prevladuje lažno svobodomiselnost, kaj rada odbeži v tabor komunizma. Zato pozor ne samo pred komunističnim, marveč tudi pred laži-svobodomiselnim tiskom!

Ne delajte ovir mladini!

Zimski čas je doba najbolj intenzivnega (najjačjega) dela v naših prosvetnih organizacijah. V drugih letnih dobah je mladina tako zaposlena z gospodarskim delom, da ne pride do drugega udejstvovanja v okviru izobraževalnega društva, kot do nekaterih odrskih prireditev. Zima pa je čas pravega, načrtnega izobraževanja mladine, kar imenuje naš veliki narodni učitelj škof Slomšek »nabiranje duhovnih zakladov«, ki so večje vrednosti kot gmotne dobrine. Možnost takega izobraževanja in vzgojevanja je v obilni meri podana, ker je naša prosvetna centrala (Prosvetna zveza) oskrbela ne samo načrt, marveč tudi stvarno pouka. V mladini sami je resna volja za to, da se izobrazi po duhu ter vzgoji po srcu. Ako se to velevažno delo ne izvrši, je krivda po večini pri krajevnih vodilnih činiteljih.

Toda ne samo pri njih. So tudi močne ovire, ki se stavijo od drugih strani. Ponekod delajo ovire gospodarji in delodajalci glede na mladeniče in dekleta, ki so do njih v gospodarski odvisnosti. Takšno postopanje je neupravičeno in nemodro. Neupravičeno radi tega, ker ima mladina pravico do duševnega razvoja, moralne vzgoje in kulturnega napredka. Nemodro pa zato, ker so mladeniči in dekleta, ki stremijo za lastnim izobraževanjem in duševnim napredkom, v vsakem oziru boljši uslužbenci, nametenci in delavci, kot pa njihovi lahko-miselni sovrstniki, ki hlepajo samo za veseljačenjem, pijančevanjem, rajanjem in uživanjem.

Se eno oviro je treba omeniti, ki je prav

za prav najbolj nerazumljiva, in to je tista, ki jo delajo lastni starši. Nekateri starši ne dovoljujejo svojim otrokom drugega udejstvovanja kot delo v domačem gospodarstvu, vse drugo nima vrednosti. Po njihovem mnenju je škoda petroleja, ki zgori, ko domači fant ali dekle čita kakšno dobro knjigo; škoda je podplatov, ki se porabijo na potu v domači društveni dom, kjer se deli mladini krščanska prosveta. Kakšno ozkosrčno in nemodro stališče! Takšni starši ubijajo v svojih otrokih vsak idealizem, vsako hrepenenje po umskem in srčnem napredku, ter od svoje strani ne hote pripomorejo k temu, da nimajo njihovi sinovi drugega smisla kot za ponočevanje, pijančevanje in pretep, dekleta pa za pohajkovanje in ples in vse, kar je s takšnimi slabimi prilikami v tesni zvezi. Nekateri starši izgovarjajo svoje ozkosrčno stališče s pozivom na preteklost, češ vsega tega ni bilo, ko smo mi bili mladi. Da, res ni bilo. Toda čas napreduje in mi moramo napredovati s časom, drugače zaostanemo. Saj so naši predniki orali z lesenim plugom, ki je danes vržen med ropotijo, če še kje eksistira. Zato moramo mladini omogočiti, da stopa z istim korakom kot moderni čas, kar je nemogoče brez izobrazbe.

Poudariti pa še moramo eno dejstvo. Danes se hočejo javnega življenja v celoti polastiti nasprotniki krščanstva, lažnivi svobodomiselniki in naprednjaki, krivi nacionalisti, marksisti, socialisti in komunisti. V nekaterih državah je že zavladalo popolno brezbožništvo in novo poganstvo.

V drugih državah se še vodi boj med krščanstvom in njegovimi smrtnimi nasprotniki. Dvojna fronta je načrtana več ali manj v vsakem narodu: fronta Kristusa in fronta satana, kakor je poudaril nadškof dr. Jeglič v svojem zadnjem javnem govoru, ki ga smemo smatrati kot nekaj javen testament tega velikega moža slovenskemu ljudstvu. Rešilna za naš narod je Kristusova fronta, z njo zmagujemo Slovenci. V to svrhu pa je potrebno, da izobrazujemo in vzgojujemo našo mladino v Kristusovi ljubezni in resnici. To je velika naloga, ki jo izvršuje naša krščanska prosvetna organizacija. Zato je upravičen in potreben opomin: Ne odtegujte mladine naši prosveti! Ne delajte ji ovir in zaprek! Na široko ji odprite vrata k naši krščanski, narodni prosveti, ki jo nesmrtni škof Slomšek imenuje zveličavno za narod!

Spomenik velikemu finskemu pesniku I. Ludoviku Runberg v prestolnem mestu Helsinkih

Finski topničarji

Dolžnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefova« voda deluje milo, prijetno, naglo in zanesljivo.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Novice

Osebnosti

Duhovniške vesti. Za kn.-šk. duhovnega svetovaleca je bil imenovan p. Mirko Godina, gvardijan minoritskega samostana v Ptuj. — Umeščena sta bila za župnika: v Bočni g. Jurij Guzej, I. kaplan v Žalcu; v Šmartnem ob Paki g. Franc Časl st., župnik v Svečini. — Postavljena sta bila za župnijska upravitelja: v Svečini g. Franc Babšek, kaplan v Celju; v Šmiklavžu pri Slovenjgradcu g. Martin Stefanciosa, drugi kaplan v Žalcu. — Nastavljeni so bili: p. Ladislav Hazemali za kaplana v Zavrču; g. Ivan Camplin, izseljenski duhovnik v Franciji, za I. kaplana v Dolnji Lendavi; g. Matija Balažic, novomašnik, za kaplana pri Sv. Rupertu v Slov. goricah; g. Jožef Lampret, župnijski upravitelj v Šmiklavžu pri Slovenjgradcu, za kaplana v Dobju; obenem je nastopil uradni dopust. — Prestavljeni so bili gg.: Franc Tominšek iz Ljubnega v Celje; Franc Korban, III.

Ruski vojni poročevalec z motorjem na Finskem

Sofer ruskega tanka v polni bojni opreml

kaplan v Celju za II. kaplana istotam; Ivan Sukič iz Dolnje Lendave v Guštanj z delokrogom v Cankovi; Franc Lasbajer iz Kamnice v Žalec; Franc Smole od Sv. Ruperta v Slov. goricah v Kamnico; Justin Oberžan iz Pilštana v Št. Ilj pod Turjakom; Franc Jager iz Št. Ilja pod Turjakom v Pilštanj; Jožef Vošnjak iz Šmartnega ob Paki v Žalec.

Nesreče

POŽARI

V Zg. Senarski v Slov. goricah je uničil ogenj hišo posestnika Ernesta Kuharja.

V Noršincih na Murškem polju se je že zopet pojavil na večer rdeči petelin v gospodarskem posloppu posestnice Franciške Vaupotič. Ogenj je izbruhnil na skednju in je od tam zajel vse poslopje, ki je bilo v poldrugi uri vpepeljeno s poljskim orodjem, slamo ter senom vred. Vaupotičeva je oškodovana za 50.000 din, zavarovalnina je mnogo manjša. Ta požar je sigurno delo požigalčeve roke, ki je že dalje časa na delu po Murškem polju. Dan po nesreči pri Vaupotičevi so našli listek, na katerem je bilo zagroženo, da bo pogorel v bodoče vsak teden po en skedenj. Na listku so bili imenovani celo posestniki, katerim bo podtaknjen ogenj. Upravičeno prestrašeni ljudje pomagajo orožnikom nadzirati ogrožene murskopoljske vasi, da izsledijo zločinca.

V Murščaku pri Ljutomeru je zgorelo posestniku Kužanu radi podtaknjene ognja gospodarsko poslopje. Rešili so živino ter razno orodje.

V Veliki Varnici pri Leskovcu v Halozah je zgorelo s pridelki vred gospodarsko poslopje posestniku Šmigovcu. Precejšnja škoda ni krita z zavarovalnino.

V Petrušni vasi pri Št. Vidu na Dolenjskem se je Resnikov Tonček igral z vžigalicami in zanetil ogenj, kateri je uničil 16 m dolgo in 10 m široko gospodarsko poslopje. Pri gašenju in reševanju je dobil opekline po rokah in obrazu posestnik Tone Bučar, kateremu je padel odlomljen tram na glavo in rame. Resnikovi so hudo oškodovani, ker je zavarovalnina le neznatna.

Razne novice

Zanemarjene brvi. Od Sv. Barbare v Halozah nam poročajo: Prebivalci Gruškovca, Medribnika in Mej se zelo pritožujejo radi slabega stanja brvi in rant ob brveh čez potok Belico. To je glavni pot proti šoli in cerkvi. Mostnici prve brvi sta že tako nagnjeni na eno stran, da ni več varno stopati po njih. Ranta pa je na eni strani odtrgana. Kako pa bodo nesli mrliča čez? Pred leti je bila občina tožena od nekega zdravnika, ki se je pobil vsled trhle rante, na katero se je bil mož naslonil. Občina je zgubila tožbo in morala je vse plačati. Ako se zgodi enaka nesreča komu na zgoraj omenjeni brvi, kdo bo plačal stroške? Otroci, ki gredo v šolo, so v še večji nevarnosti, ker so zjutraj mostnice ledene, prav tako tudi še edina ranta, ki služi za prijemanje, ledena, druga pa je odtrgana. Otroku, ki ni tako pazljiv, lahko spodrsne in pade v potok. Opozorjamo občino, da nedostatke odpravi, dokler še ni prepozno!

Obžalovanja vredni slučajii

Osem ukradenih koles zaplenjenih. Orožniki v Radvanju pri Mariboru so zaplenili

osem koles, katere je pokradel v teku enega meseca 25 letni zidarski pomočnik Fr. Topolovec od Sv. Barbare v Halozah. Izsledena kolesa so bila vrnjena lastnikom.

Enoroki invalid obstrelil tri osebe. 26 letni enoroki invalid Jožef Brglez s Tezna pri Mariboru je prinesel v gostilno v Dobravi pod suknjo skrito lovsko puško. Ko se je napil, je začel izzivati številne goste, nakar je zapustil krčmo. Na cesti je zagledal delavca Antona Pak iz Sp. Dobrave in ga je nevarno ranil s tremi strelji. Pokanje iz puške je privabilo iz gostilne radovedneže, na katere je začel streljati podivjanec ter je obstrelil brezposelnega delavca Maksa Šprosa in delavca Ivana Pšeničnika. Omenjene ranjence so oddali v bolnišnico, enorokega strelca pa sodišču.

Kratko veselje nepoštenega gonjača. Miha Žagar, živinski trgovec z Gorenjske, je imel v službi fanta, kateri mu je krmil kupljeno živino v hlevu gostilne pri Grogu v Grabnu v okolici Kamnika. Žagar je dal gonjaču 5000 din, da jih odda šoferju avtobusnega podjetja Peregrin, ki bi jih naj izročil nekemu kmetu v Tuhinjski dolini za kupljeno živino. Fant si je pa denar pridržal ter ga razmetaval po krčmah in trgovinah. Gonjačevo s poneverbo pripravljeno veselje pa je bilo kratko, ker ga je hitro prijel kamniški stražnik in je otel gospodarju 2500 din.

Prijet 16 krat predkaznovani tihotapec. Orožnik iz Višnje gore na Dolenjskem je zaustavil na klanecu proti Peščeniku kolesarja, ki je porival kolo navzgor. Ko je orožnik zahteval legitimacijo, je neznanec hotel pobegniti na kolesu, kar pa mu ni uspelo, ker ga je orožnik zagrabil od zadaj za sedlo in sta se spoprijela ter zvalila po strmi cesti in se preotalila preko pobočja. Orožnik si je pri padcu zlomil dve rebri, tujec pa nogo. Na pomoč prihiteli ljudje ter orožniki so komaj ukrotili krepkega sumljivca. Gre za dolgo iskanega ter že 16 krat predkaznovanega Antona Pestotnika iz Šmartna v Tuhinjski dolini, ki je znan tihotapec. Pestotnik je bil ugleden posestnik ter oče dveh otrok, a ga je samo tihotapstvo zavedlo na zločinsko pot. Posestvo so mu prodali, on sam pa je postal potepuh ter švercar po poklicu.

Nov top preizkušajo na Angliškem